

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **M.**, proti povinnému **M. Š.**, o vymoženie **18,92 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 59 Er 1082/2007, v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 28. mája 2010, sp.zn. 5 CoE 195/2010 a uzneseniu Okresného súdu Trenčín z 10. marca 2010, č.k. 59 Er 1082/2007-12, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Okresného súdu Trenčín z 10. marca 2010 č.k. 59 Er 1082/2007-12 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín z 28. mája 2010 sp.zn. 5 CoE 195/2010 v časti výroku o trovách exekúcie **z r u š u j e** a vec v rozsahu zrušenia vracia Okresnému súdu Trenčín na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trenčín na návrh oprávneného v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) vydal dňa 9. októbra 2007 poverenie na vykonanie exekúcie súdnej exekútorke JUDr. E. Š. na vymoženie peňažnej pohľadávky 570 Sk a trovami exekúcie proti povinnému.

Okresný súd Trenčín uznesením z 10. marca 2010 č.k. 59 Er 1082/2007-12 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju (§ 57 ods. 1 písm. g/ a § 58 ods. 1 Exekučného poriadku); súdnej exekútorke trovy exekučného konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z oznámenia súdnej exekútorke a z uznesenia Okresného súdu Trenčín z 10. augusta 2009, č.k. 16 D 515/2009-8 zistil, že povinný dňa 2. mája 2009 zomrel bez zanechania majetku a dedičské konanie bolo zastavené. Z uvedeného vyvodil, že povinný

nemal dedičov zodpovedných za dlhy, a preto ani jeho dedičia nemohli byť zviazaní na zaplatenie trov exekúcie. Samotný oprávnený zastavenie exekúcie nezavinil, túto skutočnosť nemohol predvídať tak, ako to predpokladá § 203 ods. 1 Exekučného poriadku. Na náhradu trov exekúcie ho nezaviazal ani podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, nakoľko dôvodom pre zastavenie exekúcie nebola nemajetnosť povinného.

Na odvolanie súdnej exekútorke Krajský súd v Trenčíne uznesením 28. mája 2010, sp.zn. 5 CoE 195/2010 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o trovách exekúcie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia na zdôraznenie správnosti prvostupňového rozhodnutia v napadnutej časti dodal, že z ustanovenia § 203 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva možnosť súdu a nie povinnosť zviazať oprávneného k náhrade trov exekučného konania. Predpokladom na takéto rozhodnutie je uváženie súdu o miere jeho procesného zavinenia. Súd musí prihliadať na to, či oprávnený mohol pri náležitej opatrnosti predvídať dôvod zastavenia exekúcie. V danej veci začala exekúcia na základe návrhu oprávneného dňa 10. septembra 2007, pričom povinný zomrel 2. mája 2009. Keďže povinný nezanechal žiaden majetok, dedičské konanie po ňom bolo zastavené, súd prvého stupňa vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. K zastaveniu exekúcie došlo nie z dôvodu nemajetnosti na strane povinného, ale z dôvodu jeho úmrtia. Nemožno preto aplikovať ustanovenie § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého má súdny exekútor nárok na náhradu trov exekučného konania od oprávneného v prípade zastavenia exekúcie z dôvodu, že majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky vyhovel podnetu súdnej exekútorke a mimoriadnym dovolaním napadol tak uznesenie okresného súdu, ako aj uznesenie krajského súdu vo výroku o náhrade trov exekúcie. Podľa jeho názoru bol týmito rozhodnutiami porušený zákon, a preto navrhol uvedené uznesenia v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Trenčín na ďalšie konanie. Poukázal na nesprávne závery súdov, ktoré exekučné konanie nesprávne zastavili v rozpore so zákonom podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku a vo veci náhrady trov exekúcie aplikovali § 203 ods. 1 Exekučného poriadku. V danom prípade úmrtie povinného v priebehu exekučného konania nemôže byť dôvodom na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a ani dôvodom na zastavenie exekučného konania. Z § 37 ods. 3 Exekučného poriadku vyplýva, že povinnosti z exekučných vzťahov nezanikajú smrťou povinného, ale prechádzajú na dedičov, ktorí zodpovedajú za jeho dlhy

do výšky nadobudnutého dedičstva. Povinný majetok nezanechal, preto malo byť exekučné konanie zastavené podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku a pri náhrade trov konania mali sudy vychádzať z § 203 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku. Poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. novembra 2006 sp.zn. 2 MCdo 1/2006, ktoré takto riešilo obdobnú právnu problematiku.

Oprávnený a súdna exekútorka sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora Slovenskej republiky nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu účastníka konania (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je opodstatnené.

V konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky je dovolací súd viazaný rozsahom dovolania, ako aj uplatneným dovolacím dôvodom vrátane jeho obsahového vymedzenia (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.). Obligatórne sa zaoberá len vadami konania uvedenými v § 237 O.s.p. a inými vadami, pokiaľ tieto mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Takéto vady dovolací súd nezistil; dovolateľ uvedené vady v konaní a rozhodnutí súdov v mimoriadnom dovolaní nenamietal.

Mimoriadne dovolanie ako dovolací dôvod uvádza, že napadnuté rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť, pri ktorej súd zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Pri posudzovaní námietok v mimoriadnom dovolaní vzal dovolací súd na zreteľ, že vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci (§ 5 ods. 2 Exekučného poriadku), ďalej že za výkon exekučnej činnosti patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času (§ 196 Exekučného poriadku) a napokon, že súdom poverený exekútor má pri rozhodovaní o trovách exekúcie postavenie účastníka konania (§ 37 ods. 1 Exekučného poriadku).

Pokiaľ k zastaveniu exekúcie došlo rozhodnutím súdu z niektorého z dôvodov uvedených v ustanovení § 57 Exekučného poriadku, rozhodne súd aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie (vid' § 200 ods. 2 Exekučného poriadku). Rozhodnutie súdu musí teda v týchto prípadoch okrem výroku o zastavení exekúcie obsahovať aj výrok o náhrade trov exekúcie.

Podľa § 203 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený.

Dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa. Dedič zodpovedá do výšky nadobudnutého dedičstva za poručiteľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiteľovou smrťou (§ 460 a § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ak poručiteľ nezanechal majetok, súd konanie zastaví (§ 175h ods. 1 O.s.p.); dedičov upovedomuje o dedičskom práve len v prípade, že dedičské konanie nebolo zastavené podľa § 175h O.s.p. (§ 175i ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku exekúciu súd vyhlási za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

Podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

V danej veci povinný v priebehu konania zomrel. Povinnosti vyplývajúce z exekučných vzťahov však smrťou povinného nezanikajú (§ 37 ods. 3 Exekučného poriadku), ale prechádzajú na dedičov, ktorí sa okamihom smrti poručiteľa stávajú subjektom jeho práv a povinností a veritelia môžu od nich žiadať uspokojenie svojich pohľadávok do výšky nadobudnutého dedičstva. V tomto prípade však poručiteľ žiaden majetok

nezanechal a dedičské konanie bolo právoplatne zastavené podľa § 175h ods. 1 O.s.p. pre jeho nemajetnosť. Dovolací súd sa preto stotožnil so záverom generálneho prokurátora, že exekučný súd mal konanie zastaviť správne z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku). Prípadní dedičia nevstúpili do žiadnych povinností poručiteľa, nakoľko tento bol nemajetný, a preto použitie § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku pre zastavenie exekúcie bolo nesprávne. Následne okresný súd rozhodol nesprávne aj o trovách exekúcie, ktoré je povinný znášať oprávnený, aj keď zastavenie exekúcie nezavinil, pokiaľ je exekučné konanie zastavené pre nemajetnosť povinného (§ 203 ods. 2 Exekučného poriadku). Možno preto uzavrieť, že sudy nižšieho stupňa nesprávne vyhodnotili dôvody zastavenia exekúcie a tým nesprávne rozhodli aj o trovách exekúcie. Ako správne poukazoval mimoriadny dovolateľ obdobne už rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku z 30. novembra 2006, sp.zn. 2 M Cdo 1/2006. Aj občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na svojom zasadnutí dňa 13. decembra 2011 schválilo na uverejnenie v zbierke súdnych rozhodnutí .rozhodnutie sp.zn. 7 MCdo 5/2011 zo dňa 30. mája 2011 s rovnakým právnym záverom.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že generálny prokurátor Slovenskej republiky dôvodne podal mimoriadne dovolanie podľa § 243e ods. 1 O.s.p. v spojení § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p., keďže to vyžadovala ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníka konania a túto nebolo možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenia v mimoriadnom dovolaní napadnutej časti a vec vrátil v rozsahu zrušenia vrátil Okresnému súdu Trenčín na ďalšie konanie (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 2, 3 O.s.p.), v ktorom bude právny názor dovolacieho súdu vyslovený v tomto rozhodnutí pre tento súd záväzný.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného ako i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 1. februára 2012

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Dagmar Falbová

Kanc.!

A/ uznesenie opíš a doruč:

1/ Generálny prokurátor SR

Štúrova č. 2

812 85 Bratislava 1

2/ Mesto Trenčín, Mierové námestie 2, 911 64 Trenčín

3/ JUDr. Eva Šteinerová, súdna exekútorka

Lipova č. 7, 915 01 Nové Mesto nad Váhom

- B/ - po návrate doručeníek vyznač právoplatnosť, založ NO
- 1 exemplár uznesenia pre evidenciu NS SR
 - 3x senátu, ktorý rozhodol
 - 1 exemplár predsedovi občiansko-právneho kolégia
 - 3x spis NS SR
 - spis spolu s uznesením vráť Okresnému súdu Trenčín

V Bratislave 1.februára 2012

JUDr. Vladimír Magura, v.r

predseda senátu